

Cuma Hutbesi

11/06/1443 H

Değerli hoca

**Dr. Abdulmuhsin
bin Muhammed el-Kasım**

Mescid'i Nebev'i'nin imam-hatibi

Hutbe konusu

Peygamber (sav)'in Çocuklara ve
Gençlere Karşı Davranışları

a-alqasim.com

FawaidAlQasim

PEYGAMBER (SAV)'İN ÇOCUKLARA VE GENÇLERE KARŞI DAVRANIŞLARI

Şüphesiz Hamd Allah içindir. O'na hamd eder, ondan yardım diler ve ondan bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötü olanlarından Allah'a sığınırız.

Allah'ın hidayete erdirdiği kimseyi, hiç kimse saptıramaz. Saptırdığını da hiç kimse hidayete erdiremez. Şahadet ederim ki, Allah'tan başka hak ilah yoktur. Ve yine şahadet ederim ki, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem, O'nun kulu ve rasulü'dür. Allah Teala, Peygamberine, aile ve ashabına çokça salat ve selam eylesin.

Bundan sonra:

Ey Allah'ın kulları! takvanın gereklerini yerine getirerek ve samimi olarak Allah'a hakkı ile kulluk yapınız. Gizli ve açık her halinizde Allah'ın sizi gözetlediğini asla unutmayın.

Ey Müslümanlar:

Yüce Allah, hayatta iki güçsüzlük arasına bir güçlülük halini koymuştur. O güçlülük; yaşamın direği ve ahiretin de meyvesi olmuştur. Gençlik çağı, güçsüzlükten sonraki güçlülüktür. O çağ, kişinin, en esnek, en atılgan ve isteklerinin zirvede olduğu bir dönemdir. Bu dönemin büyük kazanımları asırlar boyu devam eder. Nitekim İbrahim (Aleyhisselam)'ın kavmi, onun hakkında:

"İbrahim adında bir gencin onları diline doladığını duyduk" dediler. (Enbiya:60). Yahya (Aleyhisselam) hakkında: "O daha küçük bir çocukken biz ona doğru ve kuşatıcı düşünme yeteneği vermiştik" (Meryem:12). buyrulur. İbni Kesîr (Rahimahullah): "Yani yaşının küçüklüğüne rağmen ona; anlayış, ilim, ciddiyet, azimet, hayırda gayret, çalışma ve sınırsız bir düşünme yeteneği vermiştik diye tefsir etmiştir."

Allah Teala, Ashâb-ı Kehf hakkında şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz onlar Rablerine inanmış birkaç genç yığitti. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık" (Kehf:13). İbni Kesîr (Rahimahullah): "Allah Teala'nın, onlar yığitti diye buyurduğu, gençlerdi. Çünkü gençler; hakkı kabulde öncüdür, doğruyu tesbitte yaşlılardan daha başarılıdırlar. Bu nedenle Allah'a ve Rasulü'ne icabet edenlerin çoğunluğu gençlerdi diye tefsir etmiştir."

Allah Teala'nın, kıyamet günü Arş'ının gölgesinden başka gölgenin olmayacağı o kavurucu günde, gölgesinde barındıracağı yedi kimseden biri; "Allah'ın taatinde yaşam süren gençtir." (Muttafakun Aleyh).

Peygamber efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yaşam serüvenine baktığımızda, onun çocuk ve genç sahabelere karşı davranışlarının ne denli yüce olduğuna şahit oluruz. Nitekim onlara karşı son derece mütevazı davranmış, onlarla vakit

geçirmiş, onları ziyaret etmiş, onları eğitmiş, onların dini duygularını kabartmış ve onlardan çağlar açıp kapayan nesiller inşa etmiştir.

Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in tevazusunun en büyük göstergesi: "Çocukların yanından geçerken onlara selam vermesidir" (Müslim).

İbni Battal (Rahimahullah) şöyle demiştir: "Peygamberimiz'in çocuklara selam vermesi, onun yüce ahlâkının, eşsiz edebinin ve sınırsız tevazusunun eseriydi."

Peygamber efendimiz , çocukların eğitimlerine son derece önem vermiştir. Cüdebin bin Abdullah (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Biz Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'den daha ergenlik çağına ermeyen yiğitlerken; Kur'an'dan önce ondan imanı öğrendik, ardından Kur'an'ı da öğrendik ve imanımıza iman kattık" (İbni Mace).

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem her daim çocukların gönüllerine imanı aşılyordu. İbni Abbas (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Bir gün Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ile birlikte binekte onun terkisindeydim. Bana: "Ey çocuk! Sana birkaç kelime öğreteceğim. Sen Allah'ı (dinini) koru ki, Allah da seni korusun. Sen Allah'ı koru ki, Allah'ı önünde bulasın.

İstedğin zaman Allah'tan iste, yardım diledğin zaman Allah'tan yardım dile...buyurdu" (Tirmizi).

Peygamber, çocukları eğitirken çeşitli yollarla gönüllerini kazanmıştır. Bazen ellerini tutarak onlara yakınlaşmıştır. Muaz (Radıyallahu Anhu) şöyle der: "Bir defasında Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) elimden tuttu ve bana: "Seni seviyorum dedi. Vallahi, ben de seni seviyorum dedim. Sana her namazdan sonra okuyacağın birkaç kelime öğretmemi ister misin? dedi. Ben: evet dedim. Bana o halde: "Allahım! seni zikretmem, sana şükretmem ve sana güzelce ibadet edebilmem için bana yardım et" de buyurdu." (Buhari, Edebü'l-Müfred).

Bazen onların ellerini kendi avuçları arasına alırdı. İbni Mesud (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ellerimi avuçlarının arasına alarak bana teşehhüdü öğretti. Kur'an'ı da bana aynı vaziyette öğretiyordu." (Muttafakun Aleyh). Bazen de ellerini onların omuzlarına koyardı. Abdullah ibni Ömer (Radıyallahu Anhuma) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in elleri omuzumda olduğu halde bana: "Dünyada bir garip veya gelip geçen bir yolcu gibi yaşa" buyurdu. (Buhari).

Eğitim ve öğretimde merhametli ve yumuşak davranırdı. Öyleki kendisne gelerek "bize öğret"

derlerdi. İbni Mesud (Radıyallahu Anhu) şöyle anlatır: dedim ki; Ya Rasulallah bana Kur'an'dan öğret. Başımı okşadı ve "Sen kalifye (eğitimli) bir çocuksun dedi. Ahmed rivayet etti. İbni Mesud bu ümmetin kurrallarından biriydi.

Onları eğitebilmek için her şeylerine katlanarak sabrederdi. Cabir (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), bize Kur'ân'dan bir sure öğrettiği gibi, her işimizde istihare'yi (duasını) de öğretirdi." (Buhari).

Çocuklara olan sevgisinden dolayı sahabenin büyüklerinin bile yanında olduğu zamanlarda bineğine bindiğinde onları terkisine alırdı. Nitekim Rasulallah; Arafat'tan Müzdelife'ye kadar Üsame (Radıyallahu Anhu)'yu terkisine aldı. Sonra Müzdelife'den Mina'ya kadar da Fadl bin Abbas'ı terkisine almıştır." (Muttafakun Aleyh).

Onları ibadete teşvik ederdi. Abdullah ibni Ömer (Radıyallahu Anhu)'ya daha bir çocuk olmasına rağmen şöyle demiştir: "Abdullah ne iyi adam! Keşke bir de gece namazı kılsa! Abdullah o günden sonra artık gece az uyur olmuştu." (Muttafakun Aleyh).

En güzel ve en etkileyici sözlerle onları öğütlemiştir. Hureym el-Esedî (Radıyallahu Anhu)'ya: "Ey Hureym! Sendeki şu iki haslet olmasaydı ne güzel bir adam olurdu buyurdu.

Ben: nedir o hasletler? Ey Allah'ın Rasulü dedim. "Elbiseni yerden sürümen ve saçlarını salıvermen" buyurdu." Ahmedrivayet etti.

Onlara müşfik davranıyor ve ailelerinin durumlarını soruyordu. Malik bin Huveyris (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Biz yaşları birbirine yakın bir grup genç, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e geldik ve yirmi gece yanında kaldık. Ailelerimizi özlediğimizi farkedince, bize geride ailemizden kimleri bırakıp geldiğimizi sordu, biz ailelerimizi anlattık. Bize sıcak sohbetli bir dost edasıyla davranıyordu. Bize: "Ailelerinize dönün, öğrendiklerinizi onlara da öğretin ve eğitimde ciddi olun! Beni namaz kılarken nasıl gördüyseniz siz de namazınızı öylece kılın" buyurdu. (Muttafakun Aleyh).

O yüce Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), konumuna bakmaksızın çocuklarla şakalaşırdu. Mahmut bin Rabî (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Ben beş yaşlarında bir çocuktum. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), muziplik yapmak için, ağzına su doldurdu ve yüzüme fıskırttı ." (Muttafakun Aleyh).

Çocukların besledikleri kuşların bile halini sorar, onlara isimler verir ve onları eğlendirirdi. Enes (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), biz çocukların içine girer ve bizimle hemhal olurdu.

Bir ara küçük kardeşime: "Ey Ebu Umeyr! Nugayr napıyor? buyurdu." (Muttafakun Aleyh). İbni Battal (Rahimahullah) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), çocuklarla şakalaşır ve onlarla hemhal olurdu. Bu davranışıyla ümmetine örnek olmuştur. Şüphe yok ki; çocuklar ile kurulan böylesi bir diyalog, kişiye egosunu ayak altına almayı, mütevazı olmayı ve kibirden arınmayı öğretir."

Bazen onların ellerinden tutar evine götürür ve yedirip içirirdi. Cabir bin Abdullah (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), bir gün elimden tutarak beni evine götürdü ve bana bir parça ekmek ikram etti." (Müslim).

Onlar, evine girdiklerinde ev halkının konuşmalarına vakıf olmalarına izin verirdi. İbni Mesud (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), bana: "Kapı (perdesi) açık olduğu middetçe kimseden izin almadan girebilirsin, ben sana yasaklayıncaya kadar da girip çıkabilirsin" buyurdu. Müslim rivayet etti.

Onlarla birlikte yemek yer ve ihtiyaçları olan yeme-içmeyle ilgili görgü kurallarını öğretirdi. Ömer bin ebi Seleme (Radıyallahu Anhuma)'a şöyle demiştir: "Ben Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in himayesindeydim. Sofradayken

elimi gelişigüzel yemeğe uzatırdım. Bana: "Ey Evladım! Bismillah de, sağ elinle ve önünden ye" buyurdu." Muttafakun Aleyh.

Ashabının çocuk ve gençlerinin davetine icabet ederdi. Abdullah bin Busr el-Muzenî (Radiyallahu Anhuma)'a şöyle demiştir: "Babam Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'i yemeğe davet etmek üzere beni ona gönderdi. Evimize yaklaştığımızda, hızlıca anne-babama haber verdim ve onlar da Peygamberimizi dışarı çıkarak sevinçle karşıladılar." (İmam Ahmed).

Çocuklardan birinin hastalandığını işittiğinde derhal onları ziyaret ederdi. Zeyd bin Erkam (Radiyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Gözlerimden rahatsızlanmıştım. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), bana geçmiş olsun ziyaretinde bulundu." (İmam Ahmed).

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), çocukları kabiliyetlerine göre hem kendilerine hem de İslam Ümmetine faydalı olacakları şeylere yönlendirirdi. Aleyhissalatu vesselam Medine'ye geldiğinde daha on beş yaşına bile girmeyen Zeyd bin Sabit (Radiyallahu Anhu)'nun yazma konusundaki kabiliyetini farketmiş ve onu vahiy katiplerinden birisi yapmıştır. Ondaki zekayı farkedince, Yahudilerle olan yazışmaları yapmak için onların dili olan İbraniceyi öğrenmesini istemiştir. Zeyd (Radiyallahu Anhu) şöyle

demıştır: "İbraniceyi on beş gece geçmeden hemen öğreniverdim. Hem de tamamıyla kavradım. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e yazdıkları mektupları ona okuyor ve gönderecek mektuplarını da yine ben yazıyordum." (İmam Ahmed).

Ashabının küçüklerini Kur'anı öğrenmeye teşvik etmiş ve şöyle buyurmuştur: "Kur'anı şu dört kişiden öğreniniz: Abdullah ibni Mesud, Muaz bin Cebel, Ubey ibni Kab ve Ebu Huzeyfe'nin mevlası Salim." (Mutafakun Aleyh).

Onları överek konumlarını belirtmiş ve onları Kur'an öğrenmeye teşvik etmiştir. Ebu Huzeyfe'nin mevlası Salim'in okuyuşunu dinlemiş, küçücük bir çocuk olmasına rağmen son derece güzel bir kıraata sahip olmasından dolayı: "Ümmetim içinde böyle güzel Kur'an okuyan kimse var ettiği için Allah'a hamd olsun!." demıştır. (İbni Mace). Muaz (Radıyallahu Anhu)'nun fıkıh hususundaki becerisini görünce; "Muaz bin Cebel, onların helâl ve haramı en iyi bilenidir" buyurmuştur. (İmam Ahmed).

Ashabının çocuk ve gençlerine sevgi ve muhabbetini hissettirmiş, onlara sevgiyle hitap ederek, onlara ve başkalarına ne kadar değerli olduklarını belirtmek istemiştir. Zeyd bin Harise (Radıyallahu Anhu) hakkında şöyle buyurmuştur: "Bu (Zeyd), insanların bana en sevimli gelenidir.

Onun oğlu Üsame de ondan sonra insanların bana en sevimli olanıdır." (Muttafakun Aleyh). Ensarın çocukları ve kadınları ile karşılaştığında şöyle derdi: "Allah bilir ki; siz insanların bana en sevimlisisiniz." (Muttefekun Aleyh).

Peygamber, ashabın küçüklerine olan sevgi ve ikramından dolayı, onlara dünya ve ahiretleri için hayır duada bulunurdu. İbni Abbas (Radıyallahu Anhuma)'ya dediki: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), beni kucaklayıp sarılarak; Allah'ım! Ona kitabını öğret" diye dua buyurmuştur. (Buhari). Enes (Radıyallahu Anhu) için de: "Allahım! onun malını, evladını çoğalt ve ona bereketli kıl." Demiştir.(Muttefekun Aleyh).

Onlara olan güvenlerinden başkalarıyla paylaşmadığı sırlarını onlarla paylaşmıştır. Enes (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Peygamber efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), bana bir sır verdi ve ben onu şimdiye kadar kimseyle paylaşmadım. Annem Ümmü Süleym, benden sırrı öğrenmek istedi ama ona bile söylemedim." (Müttefakun Aleyh).

Onlara önemli görevler tevdi etmiştir. Attab bin Esîd (Radıyallahu Anhu)'yu Mekke'ye vali tayin etmiştir. Hicri 8. Yılda Attab, valilikle beraber müslümanlara hac emirliği yaptığında henüz yirmi yaşını doldurmamıştı.

Ebu Hureyre (Radıyallahu Anhu)'dan sonra Peygamberimizden en çok hadis rivayet eden ahabın küçüklerinden olan şu beş kişiydi: Enes, Cabir, İbni Abbas, İbni Ömer ve Aişe (Radıyallahu anhum)'dur ki, hepsi de sahabenin küçükleridir.

Peygamber efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), önemli işlerde küçüklere danışmıştır. İfk hadisesi vuku bulup vahiy de gecikince; Ali bin ebi Talip ve Üsâme bin Zeyd (Radıyallahu Anhuma)'ya haber gönderip onlarla müşavere etmiştir.(Muttefekun Aleyh)

Yanında ahabın büyükleri olmasına rağmen küçükleri övmüş ve onların itibarlarını artırmıştır. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e su getirildi ve onu içti. Sağında bir çocuk ve solunda sahabenin büyükleri oturuyordu. Çocuğa: "Büyükleri işaret ederek! Suyu onlara vermeme izin verir misin?" buyurdu. Çocuk: Hayır vallahi; senden bana gelecek nasibimi kimseye vermem dedi. Bunun üzerine Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), suyu onun eline verdi." (Muttafakun Aleyh).

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), küçüklerin ve gençlerin başına gelen musibetlere daha çok kederlenmiştir. Enes bin Malik (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Ensardan bir grup genç, yetmiş kurrallar olarak isimlendirilirlerdi. Devamlı mescitte kalırlardı. Bir

Maune günü Peygamberimiz, onların hepsini gönderdi ve hepsi şehid edildi. Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), on beş gün boyunca sabah namazında onların katillerine bedduada bulunmuştur."(Ahmed rivayet etti aslı Sahihayndadır.)

İlk müslüman olup da Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e destek olanların yaşları sekiz ile on üç yaş arasında değişmektedir. Ali gibi, Talha ve Zübeyr (Radiyallahu Anhum)'dur.

Kureyşliler, Peygamberimizi Mekke'den çıkaracakları zaman, yarısı çocuklardan oluşan Ensar grubu Medine'den gelerek Akabe mevkiinde iki kez Peygamberimize beyat etmişlerdir.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), Medine'ye hicretinden önce oradaki müslümanlara Kur'anı ve dinlerini öğretecek küçük bir delikanlı olan Musab bin Umeyr (Radiyallahu Anhu) göndermiş ve o da kendisi gibi bir delikanlı olan Esad bin Zürrare'nin evine konuk edilmiştir.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), Medine'ye hicret ettiğinde geride yerinde elindeki emanetleri sahibine teslim etmek üzere bir delikanlı genç olan Ali bin Ebu Talib'i (Radiyallahu Anhu)'yu bırakmıştır.

Hicreti esnasında çocuklar ve gençler kendisine destek olmuştur. Abdullah ibni ebî Bekr (Radiyallahu Anhum), Mekke'de olup bitenleri

mağaraya gelip Peygamberimize (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ve Hz. Ebu Bekir (Radıyallahu Anhu)'ya haber vermiştir. Aişe (Radıyallahu Anha) şöyle demiştir: "O, bilinçli ve kültürlü yani fetanet sahibi hızlı kavrayışlı genç bir delikanlıydı." (Buhari). Esmâ (Radıyallahu Anha) küçücük bir kız çocuğu olmasına rağmen onlara yiyecek ve içecek taşımıştır.

Medine'ye ulaştığında Peygamberimizi, delikanlı gençler sevinçle karşılamışlardır. Bera (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Gençler ve hizmetkarlar, yollara dizilmiş; ya Muhammed ya Rasulallah, ya Muhammed ya Rasulallah diyerek Peygamberimizi karşılamışlardır." (Müslim).

Peygamber efendimiz (Aleyhissalatu vesselam), Medine'de istikrar kılınca, gençlerden oluşan ashâbı da Mekke'den Medine'ye hicret etmişlerdir. Enes (Radıyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), Medine'ye hicret ettiğinde orada ashâbı arasında Hz. Ebu Bekir (Radıyallahu anhu)'den başka saçları kırlaşmış kimse yoktu." (Buhari).

Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), Bedir gazvesinde müşriklere karşı savaşsınlar diye ashâbına çağrıda bulununca, ilk cevap verenler genç delikanlılar oldu." (İbni Hibban). Hatta Huneyn günü, sahabe gençleri silahsız yola revan oldular.

Peygamber efendimiz (Aleyhissalatu vesselam), vefatından önce Şam'daki Rumlara karşı savaşmak için büyük bir ordu hazırlamış ve başına da yaşı henüz on yedi yaşında olan Üsame bin Zeyd (Radiyallahu Anhu)'yu komutan olarak atamıştır.

Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in gençlere ve çocuklara olan bu eşsiz muamelesinden dolayı onu çokça sevdiler. Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), bir yolculuktan dönünce onu karşılamak için Medine'nin dışına çıkarlardı. Saib (Radiyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), Tebuk Gazvesi dönüşünde onu karşılamak için gençlerle birlikte ben de Veda tepesine kadar gittim." (Buhari). Gençler, Peygamberimizin evinde kalır ve onunla zaman geçirirlerdi. Rabia bin Kab el-Eslemî (Radiyallahu Anhu) şöyle demiştir: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'le kaldığımda; onun ihtiyacı olan su ve diğer eşyaları getirdiğimde, bana: "Ne dilersen dile dedi." Ben de: "Sizden cennette size arkadaş olmayı dilerim dedim." (Müslim).

Onlar, Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in evinde kaldıklarında; onlardan biri uyurken Peygamberle aynı yastığı paylaşır ve başını onun başının yanına koyardı. İbni Abbas (Radiyallahu Anhu), müminlerin annesi ve aynı

zamanda onun da teyzesi olan Meymune'nin yanında kaldı. Uyuma zamanı gelince ben başımı yastığın enine, Peygamber (sav) ve eşi de başlarını uzunluğuna koydular ve öylece uyuduk." (Muttafakun Aleyh).

Bundan sonra: Ey Müslümanlar!

Büyük şahsiyetlerin ahlâkı yüceldikçe, çocuklara karşı daha mütevazı olurlar. Küçükler, kendilerine sevgi ve muhabbetle yaklaşım eğitenleri severler. Onların ezberleme ve anlama kabiliyetleri bazen büyükleri aşar. İslam dini, onların fitratlarına uygun olduğu için; çocuklar, onu sever, adap ve ahkâmını severek öğrenirler. Bu nedenle Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), onlara fitratlarına uygun olarak yaklaşmış ve onları eğitmiştir. Onları küçümsemek ve onlardan yüz çevirmek akil kimselere yakışmaz.

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

"Andolsun, Allah'ın Rasulünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır." (Ahzab: 21).

Yüce Allah, beni ve sizleri Yüce olan Kur'anıyla mübarek kılsın...

Bu sözümü söyler, kendim, sizler ve tüm müslümanlar için Allahtan bağışlanma dilerim, sizde ondan bağışlanma dileyin, çünkü o, çok affeden çok bağışlayandır.

İKİNCİ HUTBE

İyiliklerinden dolayı Allaha Hamd ederim, nimetlerinden ve başarıya ulaştırmasından dolayı ona şükr ederim.

Şehadet ederim ki; Allah'tan başka hak ilah yoktur ve yine şehadet ederimki, peygamberimiz ve efendimiz Muhammed Allahın kulu ve Rasulüdür.

Allahın salat ve selamı ona, ailesine ve ashabına olsun ...

Bundan Sonra:

Ey Müslümanlar!

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in öncülüğü en mükemmel öncülük, metodu yolların en mükemmeli ve davranış tarzı en yüce olandır. Bugünün küçükleri, ümmet için yarının umudu ve dayanağıdır. Yeni kuşağa bir hayır sunmak isteyen kimse, eğitim ve davranış psikolojisi açısından Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'i kendine örnek edinsin. Çünkü Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in, ashabının küçüklerine ve gençlerine olan bu yaklaşımı neticesinde; hepsi ilimle kuşanmış ve İslam ümmeti onlardan faydalanmıştır. Yüce Allah da lütfu gereği çocuklara dinlerini öğretecek alimler var etmiştir. Bu alimler, onları Peygamberlerin (Aleyhimüsselam)'ın ahlâkıyla terbiye edip eğitmektedirler. Ebeveynlerimize düşen ise,

çocuklarının bu eğitime katılması için gayret göstermeleridir.

Sonra bilin ki, Allah, Peygamberine salavat getirmenizi emretmiş ve şöyle buyurmuştur: "Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler sizde ona çokça salat ve selam eyleyin."

”Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder:

hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor“

خطبة الجمعة

١٤٤٣/٠٦/١١ هـ

فضيلة الشيخ الدكتور

عبدالمجيد بن محمد القاسم

امير وخطيب المسجد النبوي الشريف

بعنوان

هَدْيُ النَّبِيِّ ﷺ مَعَ الصَّغَارِ وَالشَّبَابِ

مترجمة باللغة التركية

a-alqasim.com

FawaidAlQasim